

എബ്രായലേവന്തതിൽ ജീവ-പഠനം

ഡുത് റോ

ദൈവം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു

Wed — ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതോടുകൂടെയാണ് എബ്രായലേവനം ആരംഭിക്കുന്നത്. ദിവ്യസംസാരമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ തുടക്കം. ദൈവം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു! അവനെ മുതിക്കുക! ദൈവം സംസാരിച്ചു എന്നത് തീർച്ചയായും ഒരു ചെറിയ കാര്യമല്ല. സംസാരിക്കാതിരുന്നാൽ ദൈവം മാർമ്മികനാണ്. എന്നാൽ തന്റെ സംസാരത്തിൽ ദൈവം അവനെത്തെന്ന വെളിപ്പടുത്തിയിൽക്കുന്നു. അവൻ ഇപ്പോൾ മാർമ്മികമല്ല. ഇപ്പോൾ അവൻ വെളിപ്പട്ടിക്കുന്ന ദൈവമാണ്.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉള്ളത്, മനുഷ്യന്റെ, ദൈവം സംസാരിച്ചു എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട്, ഈ പുസ്തകം എഴുതിയത് ആരാഖോന് അതു പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. പഴയനിയമത്തിൽനിന്നുള്ള സകല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലും സംസാരിക്കുന്നവരുടെ പേരുകൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുമില്ല. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആശയമനുസരിച്ച്, മുഴുവൻ തിരുവെഴുത്തും ദൈവത്തിൽ സംസാരമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ, അത് പഴയനിയമത്തെ പരാമർശിക്കുന്നോളാം, അത് പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സംസാരമായിരുന്നുവെന്ന് എപ്പോഴും പറയുന്നു (3:7; 9:8; 10:15-17).

ദൈവത്തിൽ ഈ സംസാരം എന്ന ഈ കാര്യത്തെ നാം പരിഗണിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒരു ദൈവം ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ, അവൻ ചെയ്യുമായിരുന്ന ആദ്യത്തെ കാര്യം എന്നായിരിക്കും? തീർച്ചയായും, എന്നതുകിലും ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ്, അവൻ സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. ദൈവം ജീവനുള്ളവനാണെങ്കിൽ, അവൻ നീശ്വയമായും സംസാരിക്കണം. അവൻ യഥാർത്ഥവാനാണെങ്കിൽ, അവൻ സംസാരം അവൻ യാമാർധ്യത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. അവൻ നീങ്ങുന്നവനാണെങ്കിൽ, അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നീങ്ങും. അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണെങ്കിൽ, അവൻ തീർച്ചയായും സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കും.

ജീവനുള്ള ഒരു വ്യക്തി സംസാരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ്. നിങ്ങൾ ജീവനുള്ള വ്യക്തിയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മനിക്കുർ പോലും മിണ്ടാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ വിട്ടിൽ തനിച്ചാണെങ്കിലും, നിങ്ങൾ സംസാരിക്കണം. എന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടത്തും. നിങ്ങൾ ദുതനാരോടു സംസാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മറുന്തിനോടുകൂലുമോ നിങ്ങളോടുതന്നെയോ നിങ്ങൾ സംസാരിച്ചുക്കും. ജീവനുള്ള വ്യക്തി സംസാരിച്ചിരിക്കണം.

നമ്മുടെ ദൈവം ജീവനുള്ളവനാണ്! അതിനാൽ നമ്മുടെ ദൈവം സംസാരിക്കുന്നു, അവൻ സംസാരം. അവൻ ജീവനുള്ളവൻ എന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് അവൻ ജീവനുള്ളവൻ എന്ന് നമുക്കരിയാം. ദൈവം ഇല്ല എന്ന് പറയുന്നത് എത്ര വിധൂതമാണ്! അവൻ സംസാരം നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലോ? ദൈവം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു! നിത്യത മുതൽ, സംസാരിക്കുന്ന ഈ ദൈവം ദശലക്ഷ്യങ്ങൾക്കിനു തവണ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ ഏകലെയും സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളൂടെ വേദപുസ്തകം എവിടെന്നു വന്നു? വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അതാം ആർക്കും നിഷ്യിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എല്ലാ വാചകങ്ങളുമല്ലെങ്കിൽകൂടി, വേദപുസ്തകത്തിലെ വളരെയധികം വാചകങ്ങളും ഏകലെയും ഒരു മനുഷ്യമനസ്സിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരാൻ കഴിയുന്നതല്ല. നാല് സുവിശേഷങ്ങളും വ്യാജമായിരിക്കുകയും, കീറ്റു ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതിയ വ്യക്തി കീറ്റുവായിരിക്കുവാൻ പുർണ്ണമായി യോഗ്യനാണെന്ന് ഒരു വലിയ ഫ്രഞ്ച് തത്ത്വചിന്തകൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതിയവൻ കീറ്റുവായിരിക്കുവാൻ യോഗ്യനാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുവാൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിച്ചുനോക്കു. ഇങ്ങനെയുള്ള അഗാധവും അതാനപുർണ്ണവുമായ രീതിയിൽ ആർക്കാണ് പറയുവാൻ കഴിയുക? പത്രാസ് ഗലിലക്കാരനായ ഒരു മീറ്പിടിത്തക്കാരനും യോഹന്നാൻ വലനനാക്കുന്നവനും ആയിരുന്നു. അവർ ഒരു സർവകലാശാലയിൽ നിന്ന് പിരും നേടിയവരല്ല. എവിടെ നിന്നാണ് അവർ തങ്ങളുടെ അതാം പ്രാപിച്ചത്? "ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു, വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെയായിരുന്നു, വചനം ദൈവമായിരുന്നു... അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു" (യോഹന്നാൻ 1:1, 4). ലഭിതമെങ്കലും ഇതു അഗാധമായ വാക്കുകൾ ആർക്കാണ് ഉച്ചരിക്കുവാൻ കഴിയുക? നിശ്ചയമായും ഗലിലിയിൽനിന്നുള്ള വലകൾ നനാക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ വ്യക്തിക്ക് സാധ്യമല്ല. ദൈവത്തിനു മാത്രമേ ഈ രീതിയിൽ സംസാരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ദൈവം ഇല്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക്

എങ്ങനെ പറയുവാൻ കഴിയും? ബൈബിളുമായി താരതമ്യ ഷൈത്തുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റാരു പുറ്റുകം കണ്ണത്തുവാൻ കഴിയുമോ? ഇതുമായി താരതമ്യഷൈത്തുവാൻ കഴിയുന്ന മറ്റാരു പുറ്റുകവുമില്ല. അഗാധമായ അതാനും ഇതിലുള്ളതിനാൽ വേദപുറ്റുകമാണ് എല്ലാ പുറ്റുകങ്ങളിലുംവച്ച് ശ്രേഷ്ഠമായ പുറ്റുകം.

വേദപുറ്റുകം വെളിച്ചവും വഹിക്കുന്നു. ഈ പുറ്റുകം ചെറുന്നതുപോലെ മറ്റാരു പുറ്റുകവും ജനത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഈ ദുതുകൾ വായിക്കുന്ന നിങ്ങളിൽ അനേകരും വളരെ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരാണ്. നിങ്ങൾ ധാരാളം പുറ്റുകങ്ങളും പത്രങ്ങളും വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദയവായി എന്നോട് പറയു, ആ പുറ്റുകങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊ പത്രങ്ങളോ നിങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ആളുകൾ പത്രങ്ങൾ വായിക്കുന്നോളോ. അവർ ഇരുണ്ടതാക്കപ്പെടുകയും മറയുള്ളവരാക്കപ്പെടുകയും ലഹരിപിടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ലഹരിക്ക് അടിമയാക്കപ്പെടുകയും മനതയുള്ളവരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും, നാം വേദപുറ്റുകത്തിലേക്കുവരുന്നോളോ, അധ്യായം ഏതായാലും, നമ്മുടെ മേൽ വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കുന്നുവെന്ന് നമ്മിൽ അനേകർക്കും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. സർപ്പത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന ഉള്ളതി 3:1 എന്ന വാക്യത്തിലുടെപോലും വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കാം. നിങ്ങൾ ഒരുക്കമുള്ളവരല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഒരുപക്ഷേ വെളിച്ചം പെട്ടെന്ന് പ്രകാശിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം. പ്രകാശിക്കുവാൻ വെളിച്ചം തയ്യാറാണ്, എന്നാൽ അതിനു തുറന്നുകൊടുക്കുവാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറല്ല. എങ്കിലും, ഒരുവിൽ, വെളിച്ചം വരുന്നു.

ഉദാഹരണമായി നമ്മക്ക് ഉള്ളതി 3:1 ഉപയോഗിക്കാം. "യഹോവയായ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ എല്ലാ കാട്ടുജന്തുകളെ കൊള്ളും പാന്ത് കൗശലമേറിയതായിരുന്നു." ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ, ഒരു യുവസഹോദരി ഈ വാക്യം വായിക്കുകയും അത് അവളിലേക്ക് കടക്കുകയും ചെയ്യു. അതിരാവിലെ ആ വാക്യം അവൾ വായിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ധാരണയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് രാവിലെ അവളുടെ സഹപാർികളിൽ ഒരുവർ ഒരുതരം പ്രഭ്ലാദനവുമായി അവളുടെ അടുക്കൽ വന്നു. പെട്ടെന്ന്, ആ യുവസഹോദരിയിലേക്ക് "പാന്ത് കൗശലമേറിയതായിരുന്നു" എന്ന വചനം വന്നു. അവളുടെ സഹപാർി എത്രമാത്രം സംസാരിച്ചുവോ, അത്രയധികം ഈ വചനം അവളിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരുവിൽ ഈ സഹോദരി തന്റെ ഉള്ളിൽ പരഞ്ഞു, "ചെറിയ പാന്തേ, എന്നിൽ നിന്നും കടന്നുപോകുക." എന്നേ ശുദ്ധംയിലുടനീളും ഇത്തരത്തിലുള്ള നൃക്കണക്കിന് സാക്ഷ്യങ്ങൾ താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ദിവ്യവചനം വായിക്കുന്നതിലുടെ ജനം പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു മാസികയോ പത്രമോ വായിച്ചതിന്റെ ഫലമായി

പ്രകാശിപിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് ആർക്കൈക്കിലും സാക്ഷ്യപ്പെട്ടതാൻ കഴിയുമോ? അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു സാക്ഷ്യങ്ങളുമില്ല, കാരണം അങ്ങനെയുള്ള ചെനകൾ ദൈവവചനമല്ല. എന്നാൽ മുഴുവൻ വേദപുസ്തകവും ദൈവത്തിന്റെ സംസാരത്തിന്റെ ഒരു സംചരനയാണ്. നിങ്ങൾ സാത്താൻ എന്ന പദം ഒരു വർത്തമാന പത്രത്തിൽ വച്ചാൽ അത് യാതൊന്നും അർധമാക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ നിങ്ങൾ അത് ബൈബിളിൽ വായിക്കുന്നോൾ, പ്രത്യേകിച്ചും നിങ്ങൾ പ്രാർമ്മനാവായന ചെയ്യുന്നോൾ നിങ്ങൾ പ്രകാശിപിക്കപ്പെട്ടുകയും സാത്താൻ തുറന്നുകാട്ടപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

നിരവധി സമയങ്ങളിൽ നാം വചനത്താൽ പ്രകാശിപിക്കപ്പെട്ടുക മാത്രമല്ല, ജീവിപിക്കപ്പെട്ടുകയും ഉണർത്തപ്പെട്ടുകയും ജീവനുള്ളവരാകപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പത്രത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് പ്രാർധിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും അപ്പോൾ എന്നു സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് കാണുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾഎത്രതേരാളം വാക്കുകൾആവർത്തിക്കുന്നുവോ അതെയധികം നിങ്ങൾഹരുണ്ടാകുകയും കൊല്ലപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ വേദപുസ്തകം പ്രാർധനാവായന ചെയ്യുന്നോൾ ജീവിപിക്കപ്പെട്ടുന്നു. വിശ്വദു വേദപുസ്തകം ദൈവത്തിന്റെ സംസാരമാണെന്നതിന്റെ ശക്തമായ ഒരു തെളിവാണിത്. ദൈവം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു! വേദപുസ്തകത്തിലെ ഒരു വാക്യം വായിച്ചതിലൂടെ മഹാപാപികൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടത് നൂറിലധികം പ്രാവശ്യം തോൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് അവരുടെ ജീവിതം മുഴുവനും മാറി. അത് വിശ്വദു വചനം പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു.

ദൈവം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവൻ ഇപ്പോഴും സംസാരിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യന്തതാട്ടും നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടും സംസാരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവം ജീവനുള്ളവനെന്ന് നമുക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? അവൻ നമോട് സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്. അവൻ ചലിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം? അവൻ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്. കഴിഞ്ഞ നാൽപത്തിയെട്ട് മൺിക്കുറിലെ നിങ്ങളുടെ അനുഭവം നോക്കുക. ആ സമയത്ത് ദൈവം നിങ്ങളോട് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് പറയുവാൻ കഴിയുമോ? കഴിഞ്ഞ നാല്പത്തിയെട്ട് മൺിക്കുറിനുള്ളിൽ ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം നാം കേടുവെന്ന് നമ്മിൽ അനേകർക്കും സാക്ഷ്യപ്പെട്ടതുവാൻ കഴിയും. അവൻ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ യമാർധവാനാണെന്നും ജീവനുള്ളവനാണെന്നും നിങ്ങളുവന്നവനാണെന്നും നമുക്കറിയാം. ദൈവം എവിടെയാണ്? ദൈവം തന്റെ സംസാരത്തിലാണ്. അവൻ ദിവസം തോറും സംസാരിക്കുന്നു.

എന്താണ് ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം? ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം വചനം മാത്രമല്ല; അത് അവൻ ശ്രാസവുമാണ്. ദൈവം സംസാരിക്കുന്നോൾ, അവൻ അവനെത്തന്നെ നമ്പിലേക്ക് ശ്രസ്സിക്കുന്നു. ദൈവം നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നോഴ്ല്ലാം അവൻ നിങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം നിങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ദൈവവചനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോക്കയും നിങ്ങൾ ദൈവവുമായി മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ സംസാരത്താൽ നമ്മുൾ നിരന്തരം ശ്രദ്ധപ്രഭുത്വത്തി കൊണ്ടിക്കുന്നു. എത്ര തവണ എന്ന അവൻ ശ്രദ്ധപ്രഭുത്വത്തിയി കുണ്ടന് എന്നിക്കെടുത്തില്ല. ദൈവവുമായി ഇടപഴക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ സംസാരിക്കുന്നോൾ നിങ്ങളുടെ ചെവി അടയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്. അവൻ സംസാരം നിരന്തരമാണ്. അവൻ ഒരിക്കലും തന്റെ വാക്കുകൾ വിശ്വാസ്യുകയില്ല. ഒരിക്കൽ അവൻ തന്റെ വചനം പുറത്തെക്കു ശ്രസ്സിച്ചുകഴിത്താൽ, അവൻ ഒരിക്കലും അത് തിരിച്ചട്ടക്കുകയില്ല. “നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെ അടുത്തുചെന്ന് അവളോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുക” എന്ന് ദൈവം നിങ്ങളോട് പറയുന്നുവെന്ന് കരുതുക. “താൻ എന്തിന് അവളുടെ അടുത്തുചെന്ന് ക്ഷമ ചോദിക്കണം? എന്നിക്ക് അത് ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല” എന്നു പറത്തുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വാദിച്ചുക്കാം. എന്നാൽ “പോയി ക്ഷമ ചോദിക്കുക” എന്ന വാക്ക് നിങ്ങളിലേക്ക് വന്നുകൊണ്ടെയിരിക്കുന്നു. കർത്താവിൽ നിന്നും അങ്ങനെയുള്ള കു വാക്ക് അനുസരിക്കാത്ത ചിലർ സാക്ഷ്യപ്രഭുത്വത്തിയി കുള്ളത്, അവരുടെ സ്വധാരിത്തിലേപാലും പോയി ക്ഷമ ചോദിക്കുക എന്ന അവൻ തന്റെ വാക്ക് അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടനാണ്. ഭാര്യ ഉന്നർന്നിട്ട് പറയുന്നു, “പോയി ക്ഷമ ചോദിക്കുക” എന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്താണ് അർമ്മമാക്കുന്നത്?“ പോയി ഭാര്യയോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുവാൻ ദൈവം ആ സഫോറരനോട് സംസാരിച്ചു. അവൻ അതു ചെയ്തില്ല. അങ്ങനെ ഒടുവിൽ അവൻ സ്വധാരിത്തിൽ; “പോയി ക്ഷമ ചോദിക്കുക” എന്ന് അവൻ പറത്തു. ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം അത്രമാത്രം നിരന്തരമാണ്.

1925-ൽ എന്നാടുള്ള കർത്താവിൻ്റെ സംസാരം ഞാൻ കേൾക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എടു വർഷം ഞാൻ അവനെ അനുസരിച്ചി ല്ലേക്കില്ലും ആ വാക്ക് എന്ന വിട്ടുപോയില്ല. ആഴ്ചകളോളം ഞാൻ ദൈവവുമായി തർക്കിക്കുകയും അവനുമായി വാദിക്കുകയും ചെയ്യു. “ഇല്ല, എന്നിക്ക് അത് ചെയ്യുവാൻ കഴിയില്ല” എന്ന് ഞാൻ അവനോടു പറത്തു. അവൻ എന്നാട് തർക്കിച്ചില്ല. ഞാൻ വാദിച്ചുപ്പോൾ അവൻ മിണ്ടാതിരുന്നു. എന്നു വാദം അവസാനിച്ചുപ്പോൾ, അവൻ വിണ്ടും സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ പറത്തു, “കർത്താവേ, ഞാൻ ഇതു കേടുകഴിത്തു.” എന്നിരുന്നാലും, ഞാൻ അവനുമായി തർക്കിക്കുന്നോൾ അവൻ .

രു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, തൊൻ ശാന്തനായിരുന്നേശാൾ, എട്ട് വർഷക്കാലം അവൻ വിണ്ടും വിണ്ടും സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരുവിൽ അവനെ കേൾക്കുകയും കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്യുകയല്ലാതെ എനിക്ക് മറ്റു മാർഗമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തൊൻ അനുസരിച്ചേശാൾ സംസാരം നിന്നു. നാം അനുസരിച്ചുകളിഞ്ഞാൽ, ആ സംസാരം നിൽക്കുന്നു.

Thu — **ദൈവവചനം**. ഒരിക്കൽ അവൻ വായിൽ നിന്ന് വനുകഴിഞ്ഞാൽ, ആർക്കും അതിനെ അവനിലേക്ക് മടക്കി അയയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഈ ജീവിതകാലത്ത് ദൈവം സംസാരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അടുത്തതിൽ നിങ്ങൾ അത് അനുസരിക്കും. ദൈവം സംസാരിച്ചത് സകല മാനവജാതിയും വിശ്വസിക്കും. ഈന് അവർ അത് വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിത്യതയിൽ അവർ അത് വിശ്വസിക്കും.

ദൈവം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു, അവൻ ഇപ്പോഴും സംസാരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ യമാർധവാനാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. ദൈവം തന്റെ പ്രത്യുഖ്യാരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്കെങ്ങനെ അറിയാം? കാരണം അവൻ സംസാരിക്കുന്നു. അനേകം വർഷങ്ങളായി തൊൻ രു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നുവെക്കില്ലും, ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇന്നതെത്തപ്പാലെ ഇത്തയ്യിക്കം തൊൻ കേട്ടില്ല. 1 ശമുവേൽ 3:1 പറയുന്നു, ആ നാളുകളിൽ യഹോവയുടെ വചനം ദുർലഭമായിരുന്നു. കീഴ് ജയിംസ് പതിപ്പ് ദുർലഭം എന്നതിനുപകരം വിലയേറിയത് എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ദുർലഭമായ എന്നും വിലശ്വന്താണ്. 1 ശമുവേൽ 3-ൽ നാളുകളിൽ ദൈവവചനം ദുർലഭമായിരുന്നു, എന്നാൽ ഈന് ദുർലഭമല്ല. കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുഖ്യാരത്തിൽ ഈന് ദൈവവചനത്തിന്റെ പെരുകമുണ്ട്. ദൈവവചനത്തിന്റെ സമ്പദി ഉണ്ട്. ദിനംതോറും ഓരോ യോഗത്തിലും ദൈവം സംസാരിക്കുന്നു. അവൻ സംസാരിക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലോ? അവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ സംസാരം തെളിയിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട് ഓരോരുത്തനും ദൈവത്തിന്റെ സംസാരത്തിന്റെ രു അളവുണ്ട്. എകില്ലും, നമുക്ക് ദൈവത്തിന്റെ സംസാരത്തിന്റെ സമ്പദി ഉണ്ടെന്ന് നാം പറയുമ്പോൾ, നാം എൻ്റിനെക്കുറിച്ചാണു പറയുന്നതെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്ന് കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുഖ്യാരത്തിൽ ഇല്ലാത്ത അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയാറുണ്ട്. ഈ കാര്യം അവർക്ക് വിശദിക്കിരിച്ചു കൊടുത്താൽ അവർ പറയും, “ദൈവം സംസാരിക്കുന്നത് തൊൻ കേട്ടിട്ട് വളരെക്കാലമായി.” ഇത്തയ്യിക്കം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ

എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം ഇല്ലാത്തത്? കാരണം, അവരുടെ ഇടയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീകമെല്ല. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തി അവിടെയില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നത് ഒരു ശ്രിക്ഷയാണ്. 1 ശമുഖേൽ 3-ന്റെ നാളുകളിൽ, ദൈവവചനം ദുർഘടമായിരുന്നു. അത് എല്ലി പുരോഹിതൻറെ കൂട്ടുംബത്തിനും ഭവനത്തിനും ഒരു ശ്രിക്ഷയായിരുന്നു. നീങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം തത്തിന്കീഴിൽ ആയിരിക്കുന്നോൾ, ദൈവം ഓരോ മിനിറ്റിലും സംസാരിക്കുകയായിരിക്കും. നീങ്ങളോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം തെളിയിക്കുന്നത് നീങ്ങൾ അവരും അനുഗ്രഹത്തിന് കീഴിലാകുന്നു എന്നാണ്. അവരും പ്രത്യുദ്ധാരത്തിലുള്ള നമ്മുടെ ഇടയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സംസാരത്തിന്റെ സമ്മഖിയുണ്ട്. എല്ലാവരും അവരും സംസാരം കേൾക്കുന്നു. ദൈവം നീങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോ? അതിനർമ്മം അവൻ യമാർമ്മവാനും ജീവനുള്ളവനും നീങ്ങുന്നവനും ആകുന്നു എന്നാണ്.

അനേകം സമോദരിമാരും കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുദ്ധാരത്തിലേക്കു വരുന്നതിനുമുന്ത്, തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്നാരുമായി കോപത്തിലായിരിക്കുന്നോൾ അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു തരത്തിലും ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു നല്ല കാരണത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഭർത്താക്കന്നാരുമായി കോപത്തിലായിരിക്കുന്ന തന്നും അങ്ങനെയുള്ള കോപം പുർണ്ണമായി ശരിയാണെന്നും അവർക്കു തോന്തിയിരുന്നു. അവരുടെ കോപം തികച്ചും ന്യായമാണെന്ന് അവർക്ക് മറുള്ളവരോട് പറയുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഇതേ സമോദരിമാർ കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുദ്ധാരത്തിലാണ്, അവർ തങ്ങളുടെ സംയമം നഷ്ടപ്പെടുന്നോ ഫല്ലാം പെടുന്ന് ദൈവം അവരോടു സംസാരിക്കുന്നുവെന്ന് കണ്ണത്തുന്നു. തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്നാരുമായി കോപത്തിലായി നിക്കുവാൻ അവർക്ക് ഇനിമേൽ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. അവർ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്നാരുമായി കോപിക്കുരായിത്തിരുന്നാൽ ദൈവം അതിനെക്കുറിച്ച് അവരോടു സംസാരിക്കുന്നു. ശനിയാഴ്ച രാത്രി അവർ ഭർത്താക്കന്നാരോട് ദേഖ്യത്തിലാണെങ്കിൽ, അടുത്ത ദിവസം കർത്താവിന്റെ മേശയിൽ പങ്കടക്കുവാൻ അവർക്ക് സമാധാനമില്ലായിരിക്കും. ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിൽ നീങ്ങുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഈ സംസാരം തെളിയിക്കുന്നു.

ജീവനുള്ള ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതിലും അവബന്ധതനു നമ്മിലേക്ക് പകരുന്നു. രോമാലേവന്തത്തിന്റെ ജീവപഠന സമയത്ത് കർത്താവു നമുക്ക് സന്നിവേശം എന്ന ഒരു നല്ല പദം തന്നു. അവബന്ധതനു നമ്മിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കുവാൻ

ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ മുഖ്യമായും സാധ്യമാകുന്നത് സംസാരിക്കുന്നതിലും അവൻ എത്രയധികം നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നവോ, അത്രയുമധികം അവൻറെ ദിവ്യ മുലകം നിങ്ങളുടെ ആളുത്തത്തിലേക്ക് പകർപ്പെടുകയോ സന്നിവേശി പിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ എത്രതേതാളം അവൻറെ സംസാരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നവോ, അത്രതേതാളം നിങ്ങൾ അവൻറെ ദിവ്യ മുലകങ്ങളുംകൊണ്ട് സന്നിവേശിപിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരിക്കൽ നിങ്ങൾ അവൻറെ സംസാരം കേട്ടാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും പഴയതുപോലെ ആയിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

ദൈവവചനം നമുക്ക് മുന്ന് കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നതിന് സംശയമില്ല. ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെത്ത് വെളിച്ചുമാണ്. ദൈവം സംസാരിക്കുന്നോൾ വെളിച്ചും പ്രകാശിക്കുന്നു. ദൈവവചനത്തിലുള്ള ഒന്നാമത്തെത്ത് മുലകം വെളിച്ചുമാണ്. ദൈവവചനം ഉള്ളിടത്ത് വെളിച്ചുമുണ്ട്. അതിനെ നിങ്ങൾക്ക് വിശദികരിക്കേണ്ടതോ വ്യാവ്യാനിക്കേണ്ടതോ ആയ ആവശ്യമില്ല. വെളിച്ചും പ്രകാശിക്കുന്നു, കാരണം വചനം വെളിച്ചുതെത്ത് വഹിക്കുന്നു. ദിവ്യവചനം മികച്ച പ്രകാശകനാണ്, ഏറ്റവും മികച്ച വെളിച്ചുവാഹിനിയാണ്. അവൻ സംസാരിക്കുന്നോൾ അവൻ പ്രകാശിക്കുന്നു. നമുക്കെല്ലാവർക്കും നമ്മുടെ അനുഭവത്താൽ ഇത് തെളിയിക്കുവാൻ കഴിയും. നാം അവൻറെ വചനം കേൾക്കുന്നോരെല്ലാം നാം അവൻറെ പ്രകാശിക്കലിന് കീഴിലാണ്. ഈ പ്രകാശിക്കൽ നമുക്ക് വെളിച്ചുതെത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈ വെളിച്ചുത്തിൽ വിവേകവും ദർശനവും ശരിയായ അതാനവും പരിജ്ഞതാനവും ഉച്ചാരണവും ഉണ്ട്. വെളിച്ചുത്തിൽ നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു: വിവേകവും ദർശനവും പരിജ്ഞതാനവും അതാനവും ഉച്ചാരണവും. നിങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചും ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് കാണുവാനുള്ള ശക്തിയും കാഴ്ചയും ദർശനവും ഉണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചുള്ളപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിവും വിവേകവും അതാനവുമുണ്ട്. ഈ നിങ്ങൾക്ക് ഉച്ചാരണം നൽകുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് ഉമമനായിരിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. അനഹേമിലപ ഡിസ്ട്രിലാൻഡ് സന്ദർശിക്കുന്ന വിനോദസഞ്ചാരികളാരും മിണ്ടാ തിനിക്കുന്നില്ല. അവിടെയുള്ള കാഴ്ചകളെല്ലാം കാണുന്നോൾ അവർ നിരത്ത് തുളുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഡിസ്ട്രിലാൻഡിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിത്താൽ, നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ മിണ്ടാതിരിക്കുവാൻ കഴിയും? നന്നായി സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കു പോലും ഉച്ചാരണമുണ്ടാകും, കാരണം അവർ ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ കാണുന്നു.

ഞായറാഴ്ച പതിനൊന്ന് മണിക്കുള്ള ശേഖേഷയിൽ കീസ്റ്റിയ സംഘടനകളിലെ ഇരിപ്പിടാംഗങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഉമരായി ഇരിക്കുന്നു? അവർക്ക്

വെളിച്ചത്തിന്റെ കുറവുള്ളതുകൊണ്ടും യാതൊന്നും കാണാത്തതുകൊണ്ടുമാണ്. നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിലായിരിക്കുന്നോൾ, സംസാരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. നിങ്ങൾ ഇരുട്ടിലായിരിക്കുന്നോൾ സംസാരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക. നിങ്ങൾ യാതൊന്നും കാണാത്തതുകൊണ്ട് ഉള്ളനായിരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് യാതൊന്നും പറയാനുണ്ടാവില്ല. തൊൻ അന്യന്നും നിങ്ങൾ എന്നോട് സംസാരിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ എന്നിക്ക് യാതൊന്നും പറയുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നാം വെളിച്ചത്തിലായിരിക്കുന്നോൾ അത് എത്ര വ്യത്യസ്തമാണെന്ന്! വെളിച്ചം വരുന്നോൾ നിങ്ങൾ വളരെയധികം കാണുന്നതുകൊണ്ട് ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ പറയുവാനുണ്ട്. നിങ്ങൾ ധാരാളം ആളുകളെയും സ്ഥലങ്ങളെയും കാര്യങ്ങളെയും കാണുന്നു. നിങ്ങൾ വളരെ അധികം കാണുകയും സ്വന്മേധയാ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു..

വെളിച്ചം കാഴ്ചയെ ഉള്ളവാക്കുകയും, കാഴ്ച ഉച്ചാരണത്തെ ഉള്ളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് യോഗങ്ങൾക്കു വരുന്നോൾ എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളും ഇത്തന്തേതാളം നിരഞ്ഞതുള്ളുന്നതെന്ന്? കാരണം അവരെല്ലാവരും എന്തെങ്കിലും കണ്ണിക്കുന്നു, തൽമലമായി അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും പറയുവാനുണ്ട്. നാം കാണുന്ന കാര്യങ്ങൾ സ്വന്മേധയാ നമ്മുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ പുറത്തുവരുന്നു. പറയുന്നതിനായി എന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നാം കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു. വെളിച്ചം കാഴ്ചയെ ഉള്ളവാക്കുന്നു. വെളിച്ചം വചനത്തിൽനിന്നു വരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വചനം ഉള്ളപ്പോൾ വെളിച്ചമുണ്ട്.

വർഷങ്ങളായുള്ള എൻ്റെ സംസാരത്തിൽ അനേകം ആളുകൾ ആശ്വര്യപ്പെടുകയും, എൻ്റെ ദൃതുകൾ എന്നിക്ക് എവിടെനിന്നൊന്നു ലഭിക്കുന്നതെന്ന് എന്നോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എൻ്റെ ദൃതുകളെല്ലാം സ്വർഗ്ഗിയ കാഴ്ചയിൽനിന്ന്, സ്വർഗ്ഗിയമായ വിശ്വലേഖ യാത്രയിൽനിന്ന് വരുന്നു. മിക്കവാറും എല്ലാ പ്രഭാതത്തിലും എന്നിക്കൊരു യാത്ര ഉണ്ടായിരിക്കുകയും നിരവധി കാര്യങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. തൊൻ വചനത്തിൽ വളരെയധികം കാണുന്നതുകൊണ്ട് എന്നിക്ക് വളരെയധികം പറയുവാനുണ്ട്. വചനം വെളിച്ചത്തെ കൊണ്ടുവരുകയും, വെളിച്ച കാഴ്ചയെയും ദർശനത്തെയും കൊണ്ടുവരുകയും, ദർശനം അറിവും ജ്ഞാനവും ഉച്ചാരണവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ചതുര അക്ഷരങ്ങളിലുള്ള അറിവല്ല; ഇത് ജീവപരിജ്ഞനാനം, ജീവനാൽ നിരഞ്ഞ പരിജ്ഞനാനമാണ്. ഇതെല്ലാം വചനത്തിൽ നിന്നു വരുന്നു.

വചനം നമ്മക്ക് ജീവനും കൊണ്ടുവരുന്നു. താൻ സംസാരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ ആത്മാവും ജീവനുമാണെന്ന്

കർത്താവായ യേശു പറഞ്ഞു (യോഹ. 6:63). "അതിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു...അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു" (യോഹ. 1:1, 4). വചനത്തിൽ ജീവൻ ഉണ്ട്. നിങ്ങൾ വചനത്തെ സ്വർഖിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ജീവിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാം എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്തേതാളം ജീവനുള്ളവരായിരിക്കുന്നത്? വചനം നിമിത്തം. വർഷങ്ങളായി തൊൻ കീസ്യാനികളുടെ നിരവധി ഗൃഹപുകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ ഈ സഭാജീവിതത്തിൽ ഉള്ളതുപോലെയുള്ള ഒരു കുട്ടത്തെ തൊൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. ചെറുപ്പക്കാരായ നിരവധിപേര് വേദപുസ്തകത്തോട് രാവും പകലും ഇടപെടുന്നു. ഇത് നല്ല ഒരു അടയാളമാണ്. വേദപുസ്തകത്തെ എറിത്തുകളയുവാൻ വിറ്റുന്ന ലീ ആളുകളോട് പറയുന്നുവെന്നുള്ള അടയുഹം ചീല ആളുകൾ പെചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതൊരു പെശേച്ചിക നുണയാണീ! വചനത്തെ സ്ഥികരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മറ്റാരും വിശ്വദാരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ഓരോ ദുതിലും നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളുടെ എല്ലംതന്നെ നോക്കുക!

എന്തുകൊണ്ടാണ് സഭാജനം ഇതു ജീവനുള്ളവരായിരിക്കുന്നത്? അത് വചനത്തിലുള്ള ജീവൻ നിമിത്തമാണ്. നിങ്ങൾ സദയിലേക്ക് വന്നതിനുമുമ്പ്, വളരെ ജീവനുള്ളവനായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ വിശ്വനു മരിക്കുകയായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് വചനത്തിന്റെ കുറവുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾപോലും, നിങ്ങൾ രണ്ടാഴ്ചത്തേക്ക് വചനത്തിൽനിന്നും ദുതുകളിൽനിന്നും യോഗങ്ങളിൽനിന്നും മാറിനിൽക്കുവെന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മരിച്ചുവനായിരിക്കും. വചനത്താൽ നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈന്ന് അനേകരും ജീവനുള്ളവരായിരിക്കുന്നത്. തിനുകൾ നിരഞ്ഞ ഇല്ല യുഗത്തിൽ, ചെറുപ്പക്കാർ വിശ്വദാ വചനത്തിന് തങ്ങളുടെതന്നെ വിറ്റിക്കുന്നത് കാണുന്നതിൽ തൊൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ അനേകർക്കും നിങ്ങളുടെ ഹ്യാത്യന്തരിലെ ഏറ്റവും വിലയേറിയ കാര്യം വചനമാണ്. കർത്താവ് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുണ്ട് എന്നതിന്റെ ഒരു നല്ല അടയാളമാണിത്. അവൻ സംസാരം നമ്മോടു കുടെയുണ്ട്, അവൻ വചനം നമ്മിലുണ്ട്. ജീവൻ വചനം നിമിത്തം ഈന്ന് സദാ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാവരും നിരഞ്ഞതുള്ളുന്നു. നമുക്ക് ജീവനുള്ള വചനം ഉണ്ട്.

വചനത്തിലുള്ള ജീവനിൽ വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ ഉള്ളടങ്ങുന്നു. അതിൽ വിശ്വദായും ഭൂഹവും വിനയവും ദയയും ക്ഷമയും ഉള്ളടങ്ങുന്നു. ജീവനിൽ സകല ദിവ്യ സദ്ഗുണങ്ങളും എല്ലാ മനുഷിക നമകളും ഉള്ളടങ്ങുന്നു. ജീവൻ സമ്മദിശയ ഉപയോഗിച്ചു തീർക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ല. ജീവൻ സമ്മദിശയ ആർക്കാണ് പറയുവാൻ കഴിയുക? ദിവ്യജീവന കുറിച്ച് സംസാരിക്കണ്ട ആവശ്യം തന്നായില്ല, കാരണം ഒരു

പുവിന്റെ വിത്തിലുള്ള ജീവൻപോലും വളരെ സന്ദർഭമാണ്. ഒരു ചെറിയ അളവിലുള്ള ജീവനേ അതിലുള്ള എന്നു തോന്തിക്കും വിധം അത് വളരെ ചെറിയ ഒരു വിത്തായിരിക്കാം. എന്നാലും അതു വളരുന്നു. പുവിലെ വിത്ത് വളരുകയും പുഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ജീവൻ സമ്മഖി കാണുവാൻ കഴിയും. സകല സന്ദർഭത്തും ജീവനിൽ ഉണ്ട്. നമുക്കുള്ള ജീവനെ, നാം സ്വർഗിക്കുന്ന ജീവനെ നോക്കുവാൻ താൻ നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ദിവ്യജീവനിൽ എത്രമാത്രം സന്ദർഭത്തുണ്ട്! ദൈവത്തിന്റെ സകല സന്ദർഭത്തും സദയിലുണ്ടെന്ന് പറയുവാൻ എന്നിക്ക് പുർണ്ണ നിശ്ചയമുണ്ട്, കാരണം വചനം സദയിലുണ്ട്, വചനം ജീവനെ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഈ ജീവനിൽ സന്ദർഭമായ സകല സദ്ധ്യാന്വേഷണം നമകളും ഗുണങ്ങളും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. നമുകൾ ജീവനുള്ളിടത്തോളം, നമുകൾ സന്ദർഭത്തുണ്ട്. താഴെയുള്ളവരായിരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്, കാരണം താഴെ ഒരു പക്ഷിയെപ്പോലെയാണ്. നിങ്ങൾ അതിനെ പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് പറന്നകലുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ സ്ഥാപിക്കുവാനോ ഭർത്താവിന് കീഴ്പ്പെടുവാനോ ശ്രമിക്കരുത്. നിങ്ങൾക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല. വചനം സ്വീകരിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക. വചനം ജീവൻ കൊണ്ടുവരുകയും, ഈ ജീവൻ സ്ഥാപിക്കില്ലോ കീഴ്പ്പെടലില്ലോ പരവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും. വിനയവും സ്ഥാപിക്കലുമെല്ലാം ഈ ജീവനിൽ കണ്ടത്താം. നമ്മുടെ പരിശേഷത്താലോ പ്രവൃത്തിയലോ നമുകൾ ഈ നമകൾ നേടുവാൻ കഴിയില്ല. അവയെല്ലാം ദിവ്യജീവനിലുണ്ട്.

Fri — നമുകൾ എങ്ങനെ ജീവൻ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ കഴിയും? കേവലം വചനം സ്വീകരിക്കുക, അപ്പോൾ ജീവൻ വരുന്നു. ജീവൻ വരുന്നോൾ, എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും അതിനോടുകൂടെ വരുന്നു. ഈ ജീവനിലാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ താഴെയും സൗന്ദര്യവും ഉള്ളത്. ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സ്വഷ്ടിച്ചതിനാൽ, നിശ്ചയമായും മനുഷ്യത്തിൽ സൗന്ദര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ മാനുഷ്ഠിക സൗന്ദര്യത്തെ ദിവ്യജീവനിൽ മാത്രമേ കണ്ടത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ, ദിവ്യജീവൻ ദിവ്യ വചനത്തിലാണ്. വചനം വരുന്നോൾ, ജീവൻ വരുകയും, സൗന്ദര്യം ജീവനോടുകൂടെ വരുകയും ചെയ്യുന്നു. സഭാജനത്തെ നോക്കുക; എല്ലാവരും സുന്ദരമാരും സുന്ദരികളുമാണ്. അതേ ജനം സഭാജീവിതത്തിൽ ഇല്ലാതിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്ക് തേളുകളുടെയോ ആക്രമകളുടെയോ കുരങ്ങുകളുടെയോ കാഴ്ച ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. താൻ വാസ്തവമായും സഭാജനവുമായി പ്രണയത്തിലായിരിക്കുന്നു. പ്രായമായവർ പോലും വളരെ ഭംഗിയുള്ളവരാണ്. ഈ സൗന്ദര്യം, ഈ മനോഹരിത, ജീവനിൽ നിന്നു വരുകയും, ജീവൻ വചനത്തിൽ നിന്നു വരുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം

സംസാരിക്കുന്നോൾ അവിടെ ജീവൻ ഉണ്ട്. ഈ ജീവൻ വളരെ സന്ദർഭമാണ്.

വചനം വരുന്നോൾ അത് ശക്തിയെയും കൊണ്ടുവരുന്നു. വചനം വെളിച്ചവും ജീവനും ശക്തിയും കൊണ്ടുവരുന്നു. നിരവധി ക്രിസ്ത്യാനികൾ പെന്തക്കോള്ളുപരമെന്നു വിളിക്കശേഡുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെയിക്കുന്നു. താനും പെന്തക്കോള്ളു കാര്യങ്ങളിൽ പുർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ “പെന്തക്കോള്ളു” നിതിയിൽ അല്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു “പെന്തക്കോള്ളു” അനുഭവം ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ശക്തിയില്ലെന്ന് അനേകർ പറയുന്നു. താൻ ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ല. എന്നിൽ ജനമന്ദിരത്തിൽ സഭായോഗം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന് വളരെ അടുത്ത് ഒരു പെന്തക്കോള്ളു യോഗസ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നു. പത്തുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, അവർ എഴുത്തിൽ നുറിൽ താഴേയായിരുന്നു. അവർ “പെന്തക്കോള്ളു” കാര്യങ്ങൾ അദ്യസിക്കുകയും ശക്തി ഉണ്ടെന്ന് അവകാശശേഡുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, സഭയുടെ യോഗസ്ഥലം എപ്പോഴും തിങ്ങിനിരത്തിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, ആ പെന്തക്കോള്ളു ശ്രൂപിലെ ഒരു നേതാവ് എന്നോട് സംസാരിച്ചു. താൻ പഠിച്ചു, “സഹോദരാ, നിങ്ങളുടെ അടിപ്പായമനുസരിച്ച്, നിങ്ങൾക്ക് ശക്തിയുണ്ട്, തങ്ങൾക്കില്ല. എന്നാൽ വസ്തുതകളെ നോക്കു. നിങ്ങൾക്ക് വളരെ കുറച്ചുപേര് മാത്രമേയുള്ളൂ! തങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ എത്രയധികം പേരുണ്ട്!” ശക്തി വചനത്തിലാണുള്ളത്.

തങ്ങൾ ജീവനുള്ള വചനം പ്രസംഗിക്കുന്നോൾ അവിടെ ശക്തി ഉണ്ട്. ഈ ശക്തി തൽക്കൾ ശക്തിയല്ല; അത് നിരന്തരമായ ശക്തിയാണ്. ഇത് കുണ്ഠ മുള്ളുന്നതു പോലെയുള്ള ശക്തിയല്ല; അത് വളരുന്ന ശക്തിയാണ്. കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ താൻ കുണ്ഠ മുള്ളുന്നതു പോലെയുള്ള നിരവധി നീക്കങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാത്രി നുറുപേര് മാനസാന്തരശേഡുന്നു, എന്നാൽ രണ്ട് മാസത്തിനുശേഷം അവരിൽ കുറച്ചുപേരെ മാത്രമേ കണ്ടെത്താൻ കഴിയു. നമ്മുടെ അധ്യാനത്തിൽ നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത് പുവിന്റെ ഒരു ചെറിയ വിത്ത്, വിത്തളുന്നതു പോലെയാണ്. രണ്ടാഴ്ച കഴിയുന്നോൾ ധാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് തോന്നാം. കുമേണ ഒരു പച്ച മുള പ്രത്യക്ഷശേഡുന്നു. ഒട്ടവിൽ, അത് പുക്കുകയും, വിത്ത് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുകയും, രണ്ടാമത്തെ പുനരുത്പാദനം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് ജീവന്റെ ശക്തി.

കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുഖ്യാനത്തിലെ സഭകളിൽ നമ്മൾ കുണ്ഠ മുള്ളുന്നതു പോലെയുള്ള വികസനങ്ങളാണുമില്ല. ആഴ്ചയിൽ മുഖായിരം ആളുകളെ നേടിയെന്ന് ഒരു സ്ഥലത്ത് സഹോദരമാർ അവകാശശേഡുന്നുവെങ്കിൽ, താൻ പറയും, “നമ്മൾ കാത്തിരുന്നു കാണാം. കുറച്ച് സമയത്തിനുശേഷം, അവരിൽ മിക്കപെരും അപ്രത്യക്ഷമാകും.” സഭാവയലിൽ വചനം

വിത്തല്ലുന്നതും വളരുന്നതും കാണുവാൻ നാം ഇപ്പോൾക്കുന്നു. വർഷം തോറും അത് വളരുകയും പുനരുത്തിപ്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്ന് കാണുക. സഭകളിലുള്ളതുപോലെ യാതൊന്നും ഇത്തേതാളം പ്രബുലമായി നിലനിൽക്കുകയില്ല. ഇവിടെയുള്ള ശക്തി ജീവന്മല്ലാതെ മറ്റാനുമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത് പ്രബുലമാകുകയും എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ജീവൻ വരുന്നത് വചനത്തിൽനിന്നാണ്. വചനം ജീവനെ കൊണ്ടുവരുകയും, ജീവൻ നിലനിൽക്കുകയും പുനരുപ്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവ് എന്ന ഈ രാജ്യത്ത് നിന്ന് എടുത്തുകളുള്ളുകയാണെങ്കിൽ, ഈ രാജ്യത്തുള്ള കർത്താവിന്റെ പ്രത്യുഖ്യാരം ഇനിയും മുന്നോട്ടു പൊല്ലുണ്ടിരിക്കും എന്ന പുർണ്ണ ഉറപ്പ് എനിക്കുണ്ട്, കാരണം ഈ മനുഷ്യരെ പ്രവർത്തനതാൽ ഉള്ളവായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമല്ല. ഈത് ദിവ്യജീവൻ വളരുന്നതിന്റെ ഒരു നീകമൊണ്ട്. ഇവിടെ വിത്തു വിത്തല്ലേപ്പറിക്കുന്നു, വചനം വനിഞ്ഞിക്കുന്നു, ഇവിടെ ജീവനുണ്ട്. ഹല്ലേല്ലുയാ! എവിടെ വചനം ഉണ്ടാ അവിടെ ജീവനില്ലുള്ള ശക്തി ഉണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ദൈവം സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് ഇപ്പോൾ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയും. പ്രകാശിക്കുവാനും ജീവിപ്പിക്കുവാനും ശക്തിപ്പെടുത്തുവാനുമായി അവൻ സംസാരിക്കുന്നു.

I. പിതാക്കമൊരോട്

ദൈവം രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളിലായി സംസാരിക്കുന്നു—പിതാക്കമൊരോടും നമോടും. പണ്ഡിതന്മാരുടെ സംസാരിച്ചു; ഈ അന്ത്യനാളുകളിൽ അവൻ നമോടു സംസാരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരോട് സംസാരിച്ചതിനുമുമ്പ് ദൈവം നന്നിനോടും സംസാരിച്ചില്ല. ഇല്ലാതിരുന്നതിനോട് അവൻ സംസാരിച്ചു. അക്കാലത്ത് നന്നാം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അതിനാൽ അവൻ നന്നാമില്ലാത്തതിനോട് സംസാരിച്ചു. അവൻ സംസാരത്താൽ ഇല്ലാത്തവയെ അവൻ ഉള്ളവയായി വിജിച്ചു (രോമ 4:17, പ്രത്യുഖ്യാര ഭാഷ്യം). അവൻ പറഞ്ഞു, “വെളിച്ചു!” വെളിച്ചു ഉള്ളവായി. മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചവും അവൻ സംസാരത്താൽ, അവൻ വചനത്താൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചവും ദൈവവചനത്താലായിരുന്നു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടത് (11:3). “അവൻ അരുളിച്ചുപ്പു, അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു; അവൻ കല്പിച്ചു, അങ്ങനെ സ്ഥാപിതമായി” (സക്രി 33:9). സംസാരിക്കുന്നതിലും ദൈവം പ്രവർത്തിച്ചു. ഈ നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രവർത്തനം അവൻ സംസാരമാണ്. ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിൽ സംസാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നാം എന്തെങ്കം പ്രവർത്തിച്ചാലും നമുക്ക് യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ദൈവം സംസാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, സഭകളിലെ മുഖമാർക്കും നന്നകുന്നവർക്കും

യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ, "കർത്താവിനു സ്നേഹം!" എന്നു നാം പറയണം. ദൈവം ഒന്നിമില്ലാത്തതിനോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾക്കില്ലോ, ചിലതു വരുന്നു. ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതുപോലെ അവൻ വിളിക്കുന്നു. അവൻ സംസാരത്താൽ സകലവും ഉള്ളവാകുന്നു. മുഴുവൻ പ്രവഞ്ചവും അവൻ വചനത്താൽ നിർമ്മിക്കേണ്ടു. അതിനുശേഷം മനുഷ്യങ്ങാൽ ഉള്ളവായി.

മനുഷ്യൻ സ്വാഖ്യിക്കേണ്ടതിനുശേഷം, ദൈവം പിതാക്കന്നാരോട് സംസാരിച്ചു. അവൻ പണ്ട് പല ഭാഗങ്ങളില്ലോ, പല വിധങ്ങളില്ലോ. പ്രവാചകനാരിൽ പിതാക്കന്നാരോട് സംസാരിച്ചു (1:1). പഴയനിയമത്തിൽ, ദൈവം ജനത്തോട് ഒരിക്കൽ മാത്രമായും ഒരു വിധത്താൽ മാത്രമായുമല്ല സംസാരിച്ചത്, പിന്നെയോ നിരവധി ഭാഗങ്ങളില്ലോ. പല വിധങ്ങളില്ലോ സംസാരിച്ചു — ഒരു ഭാഗത്ത് പുർവ പിതാക്കന്നാരോട് ഒരു വിധത്തില്ലോ, മറ്റാരു ഭാഗത്ത് മോശേയില്ലാട മറ്റാരു വിധത്തില്ലോ, ഇന്നിയും വേരൊരു ഭാഗത്ത് ഭാവിദില്ലാട ഒരു വിധത്തില്ലോ, മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ നിരവധി പ്രവാചകനാരിലുടെ വ്യത്യസ്ത വിധങ്ങളില്ലോ സംസാരിച്ചു. പഴയനിയമത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുറ്റുകങ്ങളായ പഞ്ചഗമ്യത്തിൽപ്പോലും നിരവധി വ്യത്യസ്ത ഭാഗങ്ങൾ അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. ഉള്ളതി, പുറപ്പാട്, ലേവ്യ, സംഖ്യ, ആവർത്തനം. എന്നിവ ഓരോ പുറ്റുകവും വ്യത്യസ്ത ഭാഗവും, ഓരോ പുറ്റുകത്തിനും നിരവധി ഭാഗങ്ങളും ഉണ്ട്. വേദപുറ്റുകം പോലെ സന്ധനമായ ഏതെങ്കിലും രചന നിങ്ങൾ എപ്പോഴേക്കില്ലോ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? പഴയനിയമത്തിൽ വിവിധ ഭാഗങ്ങളുണ്ട്: ചരിത്രങ്ങളും വ്യത്താന്തങ്ങളും സകീർത്തനങ്ങളും സദ്യശവാക്യങ്ങളും വ്യത്യസ്തരായ നിരവധി പ്രവാചകന്മാരും. ചില പുറ്റുകങ്ങൾ അറുപതിലധികം അധ്യായം നീളമുള്ളവയാണ്: മറ്റുള്ളവ കുറച്ച് അധ്യായങ്ങൾ മാത്രം അടങ്കുന്ന ഹസ്യമായതാണ്. സംസാരിക്കുവാനുള്ള എല്ലാ വ്യത്യസ്തമായ വിധങ്ങളും വേദപുറ്റുകം ഉപയോഗിച്ചു തീർത്തിരിക്കുന്നു: പ്രവചനം, മുൺകുറി, നിശ്ചൽ, പ്രതിരുപം എന്നിവ: സ്നേഹിക്കളും പാനിനെന്നും പുരുഷനെന്നും സിംഹരത്തയും തേളിനെന്നും ആട്ടിന്മുട്ടിയെന്നും വെള്ളത്തയും സുരയൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവയെന്നും വിവിധതരം വ്യക്ഷങ്ങളെന്നും സന്ധ്യങ്ങളെന്നും ഉപയോഗിക്കുന്ന വിധം; വ്യക്തമായ വാക്കുകളും ഉദാഹരണങ്ങളും പഴഞ്ചാല്ലുകളും ഉപമകളും ദ്യുഷാന്തങ്ങളും. മാത്രകകളും. ഉച്ചാരണത്തിന്റെ ഓരോ രീതിയും തിരുവെഴുത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവം മോശേയാട് സംസാരിച്ചുപ്പോൾ, അവൻ അത് വ്യക്തമായ വാക്കിലുടെ ചെറുംലും, മരിച്ച് കിടതുന്നുവെങ്കിലും വെന്തുപോകാതെ ഒരു മുൻപെടർപ്പിലുടെ ചെറു (പുര. 3:1-6). അത് അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംസാര രീതിയായിരുന്നു. താൻ ദഹിപ്പിക്കേണ്ടേണ്ട

ആവശ്യമില്ലന് ആ സംഭവത്തിലുടെ മോശേയു് മനസ്സിലായി. അവൻ എരിയുന്നവനാകണം, എന്നാൽ അവൻ ദഹിപ്പിക്കു ശൈഡേങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ദൈവം അവനെ ഇന്ധനമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. കത്തുന ഒരു ചെറിയ മുഖ്യപടർപ്പ് മോശേയോട് ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. ആ വിധത്തിലായിരുന്നു ദൈവം മോശേയോട് സംസാരിച്ചത്. ഓ, ബൈബിളിലെ അതാം! എറുവും ലളിതമായ കാര്യങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ സംസാരത്തിനുവേണ്ടി അശായമായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. വാസ്തവമായും ദൈവം പല ഭാഗങ്ങളിലും പല വിധങ്ങളിലും സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.

II. നമ്മോട്

A. ഈ അന്ത്യനാളുകളിൽ

എബ്രായർ 1:2 ഈ നാളുകളുടെ അന്ത്യത്തിൽ എന്ന പ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുന്നു “ഈ നാളുകളുടെ അവസാനം” എന്നും ഇതിനെ വിവർത്തനം ചെയ്യാം. ഈ മിശ്രിക്കായെ പരിചയപ്പെടുത്തി, ന്യായപ്രമാണ യുഗത്തിന്റെ അവസാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന, ഒരു എബ്രായ പദ്ധത്യാഗമാണ്. (യെശ. 2: 2; മീവാ 4: 1).

B. പുത്രനിൽ

അന്ത്യനാളുകളിൽ ദൈവം സംസാരിച്ചു, പുത്രനിൽ ഇഷ്ടാഫും സംസാരിക്കുന്നു.

1. വചനമായി

പുത്രൻ വചനം ആകുന്നു (യോഹാൻ 1:1; വെളി 19:13). “ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു... വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു.” അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സംസാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വചനമായിരുന്നു. പുത്രൻ പുർണ്ണമായും ദൈവത്തിന്റെ സംസാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വചനമാണ്.

2. പിതാവായ ദൈവത്തെ പ്രവ്യാഹിക്കുന്നു

പുത്രൻ വചനമായിരിക്കുന്നത് മുവ്യമായും പിതാവായ ദൈവത്തെ പ്രവ്യാഹിക്കുവാനാണ്, അതായത്, ദൈവത്തെ പ്രവ്യാഹിക്കുവാനും, നിർവ്വചിക്കുവാനും ആവിജ്ഞരിക്കുവാനും വെളിപ്പെടുത്തുവാനുമാണ് (യോഹി. 1:18). പുത്രൻ എത്രഭേദതാളം സംസാരിക്കുന്നുവോ അത്രഭേദതാളം ദൈവം ആവിജ്ഞരിക്കുപെടുകയും വെളിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. ജീവൻ പകരുന്നു

പുത്രനെന്ന മുഴുവൻ വ്യക്തിയും ദിവ്യ സംസാരമാണ്. ദൈവത്തിൽ വചനവും ദൈവത്തിൽ സംസാരവും എന്ന നിലയിൽ പുത്രൻ നമുക്ക് നിരന്തരം ജീവൻ പകരുന്നു. വചനമെന്ന നിലയിൽ അവൻ ജീവൻ വഹിക്കുന്നു. അവൻ എപ്പോഴും നമ്മിലേക്കു ജീവൻ പകരുന്നു. അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നോൾ നമുക്ക് ജീവൻ ഉണ്ട്.

4. ആത്മാവിലുടെ യാമാർധ്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു

ദിവ്യ സംസാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദിവ്യവചനം എന്ന നിലയിൽ പുത്രൻ ആത്മാവിലുടെ യാമാർധ്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു (യോഹ. 16:12-15). ദൈവം നമുക്ക് ആയിരിക്കുന്നതെല്ലാം ആകുന്നു യാമാർധ്യം. ഈ യാമാർധ്യം വചനമെന്ന നിലയിൽ പുത്രനാൽ ആത്മാവിലുടെ നമുക്ക് വെളിപ്പെടുന്നു.

C. ആത്മാവായി പുത്രനിൽ

1. സഭകളോട് സംസാരിക്കുന്നു

പുത്രൻ സംസാരിക്കുന്നോളല്ലാം. അവൻ ആത്മാവാണ്. സംസാരിക്കുന്ന പുത്രൻ ആത്മാവാണ്. ദൈവപുത്രൻ വചനമാണ്. വചനം ശ്രൂംക്കുന്നോൾ അത് ആത്മാവായിത്തിരുന്നു. ഈ തെളിപ്പാട് 2, 3 എന്നീ അധ്യായങ്ങളിലെ ഏഴു ലേവനങ്ങളാൽ തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു. ഓരോ ലേവനത്തിൽയും ആരംഭത്തിൽ, കർത്താവ് സംസാരിക്കുന്നുവെന്ന് അതു പറയുന്നു, എന്നാൽ അവസാനം അതു പറയുന്നത് ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നത് നാം കേൾക്കണമെന്നാണ്. കർത്താവായ യേശു സംസാരിക്കുന്നോളല്ലാം. അവൻ സംസാരിക്കുന്ന ആത്മാവാണെന്ന് ഈ തെളിയിക്കുന്നു. പുത്രൻ സംസാരിക്കുന്നോളല്ലാം. അത് ആത്മാവു സംസാരിക്കുന്നതാണ്. വെളിപ്പാട് 2-ലും 3-ലുവുള്ള ഏഴു താരതമ്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, പുത്രൻ പറയുന്നതെല്ലാം ആത്മാവിൽ സംസാരമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കാണും (വെളി. 2:1 പ്ര.നി. 7; 2:8 പ്ര.നി. 11; 2:12 പ്ര.നി. 17; 2:18 പ്ര.നി. 29; 3:1 പ്ര.നി. 6; 3:7 പ്ര.നി. 13; 3:14 പ്ര.നി. 22). നമുക്ക് ദൈവവചനമായ പുത്രനുണ്ട്. അവൻ ദൈവവചനം മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിൽ സംസാരവുമാണ്. അവൻ സംസാരിക്കുന്നോളല്ലാം. സംസാരിക്കുന്ന ആത്മാവാണ്. "ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു" (യോഹ. 6:63).

2. സഭയോടുകൂടെ സംസാരിക്കുന്നു

ഈ സംസാരിക്കുന്ന ആത്മാവെന്ന നിലയിൽ പുത്രൻ

സഭകളോടുകൂടെ സംസാരിക്കുന്നു. അവൻ സഭകളോടു
സംസാരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല,
സംസാരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 22:17 പറയുന്നു, “വർക്ക!
എന്ന് ആത്മാവും മണവാട്ടിയും പറയുന്നു.” വെളിപ്പാട്
പുറ്റുകത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ആത്മാവാണ് സഭകളോടു
സംസാരിക്കുന്നത്, എന്നാൽ വെളിപ്പാടിന്റെ അവസാനം
ആത്മാവു സഭകളോടുകൂടെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്, കാരണം
സംസാരിക്കുന്ന ആത്മാവും സഭയും ഒന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.
ഹല്ലേല്ലയാ! ഇതാണ് ദൈവത്തിന്റെ സംസാരം.